

A
ZSIDÓ TEHETSÉG
TITKA

Írta:
EGYHÁZSZEGI KISS IMRE

Lócsey-kiadás

A zsidó és másfajú népek keveredéseinél, azokon a biológiai törvényeken kívül, amelyek annak egészséges, avagy káros következményeit hivatottak megállapítani és amelyek a zsidó fajnak a magyar fajjal való keveredésének káros volta, mellett törnek lándzsát, annak a kérdésének az eldöntése is vita tárgyát képezheti, hogy a zsidó-magyar keveredésnél szellemi téren bizonyos vonatkozású tehetségeket nyerhetnénk-e tőlük. Nagy általánosságban, abból a tényből, hogy a zsidóság! a világ gazdasági jövedelméből, jólétéből, más népekéhez viszonyított számarányánál jóval nagyobb mértékben' veszi ki részét, azt a hamis következtetést vonják le, hogy mindez azért van, mert a zsidó rendkívül tehetséges és szorgalmas nép és a magyarságnak sem árt, ha egy kis zsidó-vér felvétele által tchetségesebbé, életrevalóbbá válik. Ahhoz, hogy ezt a naiv hiedelmet cáfolni tudjam, legelsősorban az emberfajtak között mutatkozó elctértékek különbözőségével, majd ennek megvilágításában a ;zsidó népfaj fejlődésével kell foglalkoznom és azokat a tehetség-öröklés élettani vonatkozásaiba állítanom. Az egyes emberfajtak életértékét az ész magasabb fejlettsége és ebből eredő kultúrája szabja meg.

Mint hogy a létért folytatott küzdelemben a különböző fajok fejlődési lehetőségei és az ebből eredő képességei között igen nagy különbségek mutatkoznak, a fejlődés idejének és lehetőségeinek megfelelően az emberfajok életértékei között is lesznek különbségek. Talán mondanom bem kell, hogy még a ruházatot sem ismerő maláji barlanglakó és egy európai tudós gondolkozása, lelkiélcle között milyen óriási a különbség. Az emberiség között lévő kultúrfokok és a lelki fejlődés alapján Sutherland négy fokot állít fel; mind a négy fokon belül alsó-, középfokot és magasabb rendet.

Elsők a vadak. Lakásuk, ruházatuk nincs, fák, barlangokban laknak. Életmódjuk közel áll az emberszabású majmokéhoz. Ide tartoznak; a ceiloni weddák, a maláji szemangok, la Fülöp sziget, Andaman, Madagaszkár lakói, az afrikai busmannok, ausztráliai, négerek, táz-

mániák, hotcintották, tűzföldiek stb. Második fok a bar-i-árok osztálya: már ismerik a kezdetleges állattenyésztést és földművelést, kezdetleges munkamegosztást. Már van falvakba csoportosult állandó lakóhelyük, de kezdetleges. Törzsfőnökök uralkodnak rajtuk. A magasabbról: dii barbárok már városokban élnek, szilárd köépitm-iiyeik vannak, ismerik az írást, használják a pénzt. Harmadik fok a civilizált [népek három fejlődési, ¹⁰osztálya: államot alkotnak, művészetük, tudományuk van. Szükségletüket munkabeosztással, szerszámokkal könnyen szerzik meg. Végül a kulturnépek három fokozata a mai modern kultúrával és államélettel.

Az emberiség élcrtérteke tehát nem egyforma. Ahhoz, hogy a zsidóság élcrtérlekét, kultúrfejltségét, tehát tehetségét mérlegelni tudjuk, ismernünk kell fejlődését és fajbeli összetevődését.

A zsidóság bár a legutóbbi, vallása elszigeteltségéből eredő háromezeréves, endogamikus, belterjes élete miatt egységes fajnak látszik, igen különböző fajtákból tevődött össze. Kr. e. 4000—2000-ig tart a szemita népek beáramlása Mezopotámiába, ahol a szumirok állata: teremtett, igen magasfokú kultúrát találtak. Ebből a kultúrából alakul ki a szemita Asszír és babyloniai kultúra is, amely azonban azt nem fejleszti tovább csak átveszi és a maga lelkeségének megfelelően alakítja át. A szumir népet pedig részben megsemmisíti, részben magába olvasztja. Tehát Mezopotámia kultúráját nem szemita népek adták, sőt azok azt fejlődésében megállították és megsemmisítették. A szumirok pedig nem voltak szemiták, sőt egyes kutatók, így Barátosi Balogh Benedek is, turáni népeknek tartják. A kérdés még tisztázatlan. Tény azonban, hogy szemiták semmi körülmények között sem voltak.

Kr. e. másfélezer évvel a szemita népek egyrésze Mezopotámiából Palesztinába kezdett bevándorolni, ahol a bethiták által teremtett, igen magasfokú kultúrára, és kereskedelemre találtak. A Palesztinában talált hetlitákkal, amoritákkal, filiszteusokkal, thrákokkal, és skythákkal összekeveredve csakhamar magukhoz ragadták az ország vezetését. Elsajátították tőlük a kereskedelem, országhelyezés mesterségét. Rájuk erőszakolták vallásukat, nyelvüket és azután velük vérbelileg

is teljesen összekeveredvén váltak zsidókká, helyeslőben héberekké, akik azután még jóvial Jeruzsálem pusztulása előtt Észak-Afrika népeivel: fóliákkal, berberekkel, mórokkal keveredtek, továbbá a tévesen négereknek nevezett hamitákkal, vagy aethiop,faiakkal, és pedig a masszái-, galla- és szorpál-négerekkel. Az 530—539 tartó babyloni fogság falatt babyloniai vért vettek fel, ez, azonban baját vérükkel való keveredésként fogható lel tekintettel arra, hogy a babyloniaiak is szoinita népek voltak. Az egyiptomi fogságban a zsidóság egén sok néger vért vett fel, és pedig a keletafrikai bántu, Tellát kafferek, hottentották vérét, továbbá szudáni négerék vérét. A négerék ugyanis egész Alsó-Egyplomig kiterjeszkedtek és nemcsak egyiptomi rabszolgák, de a főrendek, főpapok között is igen sok volt a néger, amint, azt a koponyajeletek is igazolják. A zsidókat pedig az egyiptomi fogságban együtt tartották a rabszolgákkal, de afrikai kereskedelmi kapcsolatokkal is igen sok hamita és néger vért vehettek fel. A néger vér már igen súlyos tehertételként jelentkezett a már amúgy is rendkívül kevert zsidóságnál. Ennek a mindmáig megmaradt antropológiai bélyegeken (u. m. gyapjas, csigákba göndörödő haj; előlálló szájaték; húsos, kifordult ajkak, kajla néger fül stb.) kívül, lelki életükben, alacsonyrende hajlamaikban hagyott kitörölhetetlen nyomot. Az antropológusok pedig igen jól tudják, hogy amelyik fajta néger vért Λ -esz fel, azt kitörölhetetlenül magában karija, annak igen erős átütő erejénél, v. individualis potenciájánál fogva, úgy testiekben, nini lelkiekben. Kr. e. u. 458-ban a babyloniai fogságból visszatért és a jeruzsálemi (templomot újra felépítő zsidóságot Ezra, — aki korának igen kiváló, írástudó férfiúja volt, — fajvédelmi alapon szervezte meg, melynek alapjává a vallást tette. Ezra belátta, hogy ez a fajilag annyim kevertvérű zsidóság, csak úgy fog megmaradni, ha azt theokatikus alapon szervezi meg. Beléoltotta a zsidók leilébe a kiválasztottság tudatát. Szigorúan halálbüntetés terhe alatt tiltotta el a más hitűekkel való keveredést. Elűzte a zsidók más hitű feleségeit. Nehemia pedig magas fallal vétette körül Jeruzsálemet, hogy a zsidóságot ía másokkal való keveredéstől ezzel is megóvja. Így Ezra és Nehemia óta éli a zsidóság azt az

endogám életet, amely fajilag öt a diaszpóra után, de ma is az egész világon egy közösségiben, vallása elszigeteltségéből eredő faji öntudatban oly bámulatosan ösztörcartja. Ami tehát a zsidóságot napjainkig faji, öntudatban megtartotta, az a talmudi szellemnek igyrészt a kiválasztottság tudatára, másrészt a szaporodásra való serkentésre vezethető vissza.

ZSIDÓ NEVELÉSI POLITIKA

Nézzük ezeket egy pár, a talmudból vett idézettel megvilágítva.: »a zsidó Isten előtt olyan kedves, mint az angyalok« (Tr. Chnlin 92/2) «egyedül a zsidó miatt, ragyog a nap, hullik a harmat. Az egész világot a zsidókért teremtette Isten, ezért kizárólag az övék, szabadon rendelkezhetnek vele (Schene luch. habb. 142.2.) «Csak a zsidónak van lelke, a gójnak, mint a 1 iá romnak, párája van.« (Jalk. chod. 152,2.) «Isten azért teremtette ember-alakra a gojt, hogy a zsidónak ne állatokkal kelljen magát kiszolgáltatnia« (Schene luch. habb. 250,2.) »Ha valaki szükséget lát, csak akkor szabad rajla segíteni, ha zsidó« i(Tr. baba mez. 111.) «Jót kell tenned felebarátoddal, de a gój nem felebarátod.» (Tr. Sanch 51,1) »A házasság kötelesség teljesítésére, a foglalkozás nélküli emberek mindennap kötelezve vannak, a munkások kétszer hetenként, számarhajtások 6 hónapban egvszcr.« (Kelethurboth 61 h), »A férfi mindent lehet az asszonnyal, amit csak akar, .ápugy, mint egy darab bússal, amely a mézárszékből való«. (Nedarin 20 b).: «Leányaitokat ne adjátok az ő fiaikhoz és az ő leányaikat ne vegyétek A ti fiaitok részére-: (Mózes X. könyv, 'VII. 3.) »Öt dolgot ajánlott Kánaán az ő fiainak: szeressétek egymást, szeressétek a rablást, szeressétek a kicsapongást, gyűlöljétek uraitokat és soha-se mondjatok igazat« (Talmud Pesachim F.: 113.1.)

Ezekkel !az idézetekkel igyekeztem megvilágítani a talmud szellemének sötétségét, lelki alacsonyosságát, amely méltó ahhoz ía néphez, amely azt alkotta, és amelynek lelki tehetségét tükrözi vissza. Hol találjuk meg benne a felebaráti Szeretetet, az önmegtágadást, a lelki aszkézist, amelyek egyrészt magasabbfokú lelki képességek, másrészt hivatva vannak a fajokat a különböző

abberációktól és hz ebből eredő kihalástól megóvni, amit a zsidóság a szaporodjatok és sokasodjatok apításával igyekszik pótolni.

Hasonlítsuk azonban össze a talmud szellemét más vallások, így a Bnahmanizmus, Buddhizmus tanításával, vagy az Sziáminál és azoknak magas fokú szellemével.

India, Kína, Japán, bölcselőinek, vallásának alapja az igazság, a szeretet, az önmegtágadás, amennyivel magasabbfokú az értékben, mint az önzést és önszeretetet ápoló talmud. Lao-tse tanítása: Igazán erős az, aki önmagát megszelídíti, gazdag, aki ismeri a mértékletességet. Kung-tse tanítása merő ellentéte a talmudi szellemnek: Ne keressetek sok szórakozást, nem pedig nyugalmat, a .jót önmagáért cselekedjed, és nem személyes érdekből. Szigorú légy önhibáddal szemben, de elnéző a másokéval szemben. Hasonló szellemű Vedda, Brahíma, Buddha tanítása is. Buddha szerint a szenvedések megváltásához nyolc hat vezet: Igaz hit, igaz elhatározás, igaz szó, igaz tett, igaz élet, igaz törekvés, igaz nemes gondolat, nemes elmerülés. Végül nézzünk néhány sort , összehasonlítás végett az izlám tanításából is: «Keresd mind'g az adott körülmények között az erkölcsileg legjobbat. Légy bátor, légy szelíd, bocsáss még a megbánóknak és megjavultoknak, hia azt látod, hogy az jóra, vezet, de igazságos mértékkel büntesd meg a megátalkodottakat. Légy becsületes, még ha károdra szolgálna is. Mondj igazat még akkor is, hia legkedvesebb, jeidnek okoznál ezzel kellemetlenséget. Tedd, áruhoz jogod van, de ne sértsd meg a mások jogait. Hirdesd igazi lelked bitét és vallásodat, de ne sértsd n.eg ezzel soha a másokét.»

Mindezeknek szellemi értékét mérjük össze a talmudéval: a buddhizmus lényege az Önmegtágadás, az izlámé az igazságosság, a talmudé a mérhetetlen önzés és gyűlölet, ami az előbbinél kétségtelenül alacsonyabbrendű tulajdonság.

Igen sokan a zsidók érdemének tudják be a keresztény vallás keletkezését, felhozzák, hogy a kereszténység alapját a zsidó vallás adta. Ez tagadhatatlan tény, ellenben felvetem a kénlést: kik adták a zsidó vallás alapját? A zsidó vallás a maga hitregével kétségtelen az asszír és babyloniai kultúrközösségből e-

red, amely kultúrközösség szintén szemita volt. Az előzőekben említtem, hogy az Asszír és Babylon kultúra, alapját pedig a szumirok adták. A mezopotámiába beszivárgó szemiek, asszírok, babilonijaink, a szumirok már meglévő magasfoku kultúrájából alakították ki a maguk vallását, természetesen az ő szellemüknek megfelelően. A szumirok hitregéiben már megtaláljuk az ószövetség majdnem minden alakját.

Álcámnak, az első embernek, a szumir Adapa felel meg. Noe alakjának Um-napistim, aki Enk: istenre hallgatva építi meg bárkáját és menekül meg a vízözön elől, de megtaláljuk a szumiroknál a 10 parancsolat őseit.

Tőlük tanulták el a szémi népek az írást, csillagászatot, időszámítást. Mindezekből tehát láthatjuk, hogy a zsidó vallás, amire olyan büszkék a zsidók, nem eredeti, sőt — ha a közbeeső Asszír-Bahylon kultúrközösséget is tekintetbe vesszük, — még csak nem is másodlagos, hanem harmadlagos kultúra.

Az a lény, hogy a Jézus által a zsidó vallásból alkotott kereszténység került a művelt világ középpontjába, a társadalomfejlődésnek egy igen természetes folyamánya. Ha figyelembe vesszük egyrészt azt, hogy a görög és római vallások mithológiai politheizmusánál mennyivel magasabb fokon állott a kereszténység monotheizmusa, minthogy a mithosz már a magasabb fejlődésű emberi lelket kielégíteni nem tudta, másrészt pedig azt, hogy a kereszténység pártfogásába veszi az elnyomottakat: a nőket és rabszolgákat, (nemhiába volt a kereszténység kezdetben a nők és rabszolgák vallása) akik az új tanokban függetlenségük, emberi jogaik ki vívóját látták. Az sem véletlen, hogy Jézus tanai elsősorban a Római-birodalmat hódították meg és nem Jeruzsálemet, ahonnan kiindult. Hiszen az elnyomók és elnyomottak osztálya, la mérhetetlen nagybirtokosok és a nincstelen, kipszutulófélben lévő földmunkások osztálya éppen ti Római birodalomban volt meg legjobban.

A gazdagok mérhetetlen fényűzése, a szegények végtelen nyomora. Meg vagyok róka győződve, hogyha nem a kereszténység tanítása; hanem a keleti bölcsek tana, akár a buddhizmus, akár az Izlám került volna az akkori Róma középpontjába, épúgy győzedelmeskedett volna Róma polytheizmusán, erkölcsi életén, mint ahogy azt

megettette a kereszténység és ahogy ezáltal belekerült a kereszténység Európa középpontjába. Amint látjuk, a kereszténységet sem a zsidó tehetségnek és kiválóságának köszönhetjük.

A tehetség kérdésének a felvetésénél azonban tekintettel kell lennünk azokra a biológiai törvényekre, amelyek az egyes fajták értékeinek kialakulásánál az öröklés révén szerepelnek az illető fajták életében.

A szellemi tulajdonságok és képességek, h ajlamok alakjában öröklődnek. Ezeket a hajlamokat azonban nem egy öröklési tényező hozza létre, hanem több öröklési tényező találkozására, amelyet az utód úgy az apától, mint az anyától nyer cs amelyeket azután életkörülményeinek megfelelően alakít ki magában. Az utód képessége, értéke tehát az öröklési anyagának a függvénye. A mennyivel több öröklési tényező találkozásának köszönheti valamely egyed bizonyos vonatkozása hajlamának létrejöttét, annál tehetségesebb lehet, illetőleg annál jobban, tökéletesebben tudja értékeit felhasználni.; tehát a létért való küzdelemben annál jobban tud érvényesülni. Valamely hajlana kifejlődési lehetőségét természetesen a milieu, az illető egyén életkörülményei szabják meg. A hajlamot azonban a szülők akkor is tudják tovább örökíteni, ha azok kifejlésztésére maguknak alkalmuk nem volt; ellenben az utódokba átörökítve kifejlődhetnek ha az utódok megfelelő körülmények közé jutnak, mert a csiraplazma öröklési anyaga változatlán. Ebből következik az is, hogy a milieu által előidézett változások nem öröklődnek át.

Mindezek tekintetbevételével nézzük most már az egyes fajlák fajtaértékeinek keletkezését. Ha figyelembe vesszük azt, hogy az egyes fajták kialakulását, egyedeinek évezredes együttélése, öröklési anyaga apró változatainak kiegyensúlyozódása hozta létre, akkor az előbb elmondottakból önként következik, hogy a létért folytatott küzdelemben nyert bizonyos tulajdonságaik is felhalmozódtak; a természetes kiválogatódás révén pedig azok az egyedek maradnak meg legjobban, akikben ezek a képességek legjobban megvannak. A szerzett tulajdonságok ugyan nemi öröklődnek át, de a megváltozott életkörülmények hatására, a fajok életében, azok az egyedek válogatódnak ki a létért való küzdelemben, melyek

a legalkalmasabbak az új környezetben való fennmaradásra. Ha tekintetbe vesszük azt, hogy a különböző fajták, amelyek — mint említettem — évezredek együttéléséből alakultak ki, és mindegyikben más és más életkörülményeknek megfelelő képességek halmozódtak fel, egyazon viszonyoknak megfelelően, különbözőképpen fognak reagálni és kultúrájukat és faji képességüknek megfelelően fogják kialakítani. Mindezekből láthatjuk, hogy mennél homogénebb egy fajta, annál több eshetősége van egyedeinek arra, hogy bizonyos vonatkozású hajlamok felhalmozódjanak benne. Viszont mennél heterogénebb egy fajta, annál kevesebb erre az eshetősége, hiszen a különböző fajták képességei és hajlamai is különbözők, amelyek a redukciós csiraéréssel kapcsolatban, csak feleződnek (tekintettel arra, hogy az utód fele-öröklési anyagát az apa, felét az anya adja.), de semmi esetre sem halmozódnak. Ezzel korántsem azt akarom mondani, hogy egyes kevertfajú egyének nem lehetnek tehetségesek. Ezek azonban csak egymással korrelációban lévő hajlamaikat létrehozó tényezők találkozásának köszönhetik tehetségüket, ezek tehát individuális tehetségek. A fajkeveredés mindig a fajta érték rovására történik.

A zsidóság — amint az előzőekben láttuk — nem egységes fajból alakult ki. Tehát itt igen nehéz volna fajtatulajdonságokról beszélni, inert a szemita faj képességei mások, mint a hethitaké, vagy a hamitaké, megint más a földközi fajtaké és újra más a négereké a zsidókban a Mendel-féle hasadás törvényének megfelelően. Ezek valamelyikének keveréke, fog érvényesülni örök kiengesúlyozatlanságban tartván azok lelki életét.

A zsidóságot alkotó fajták között óriási a kulturfok és lélekfejlődési különbség is, aminek egyik következménye a zsidóságnál gyakori lelki aberráció. Ha az előzőleg ismertetett Sutherland-féle beosztást követjük, akkor a zsidóságnak azt a szemita elemét, amely az előzőekben ismertetett fajtákkal keveredett, az időben a raagasabbrendű barbárokhoz kell sorolnunk; a hethitákat pedig az akkori időben az alsóbbrendű civilizált népekhez. A hamita népek még napjainkban is a magasabbrendű barbárokhoz tartoznak. Elképzelhetjük, hol állot-

tak a történelmi időben, amikor kb. 4.000 évvel ezelőtt a zsidósággal keveredtek. A kofferek, akik a zsidóságnak szintén alkotó elemei, napjainkban is az alsórendű barbárokhoz tartoznak, a hottentották pedig a középfokú vadakhoz. Elképzelhetjük, hogy itt a kultúrfok és lelki-fejlődés különbségein kívül, ahol szinte áthidalhatatlannak a távolságok, az öröklési anyagban is milyen óriásiak a különbségek. így érthetjük meg igazim, hogy miért tudtak oly keveset átvenni a zsidók abból a magas kultúrából, amelyet a szumiroktól kaptak: hiszen, fejlődésileg a szumir kultúráig emelkedni nem tudtak; a zsidók történetéből pedig igen jól tudjuk, hányszor fordultak vissza p. lelki fejlettségnek sokkal alacsonyabb fokon álló bálványimádáshoz. Ha bármely más ncp olyan magas kultúrközösségbe jutott volna, mint a szumir és utána Palesztinában a hettita, kétségen kívül a fejlődésnek sokkal nagyobb útját tudta volna megtenni, mint a zsidóság.

A szülők, gyermekek, testvérek szellemi tulajdonságának öröklését és egymáshoz való viszonyát Galton vizsgálta leelőször, és azt találta, hogy a nagy emberek rokonságában mindig akadnak kiváló férfiak és pedig viszonylag legnagyobb számmal mindig a legközelebb állók között a rokonságban. Tehát a szellemi tulajdonságok öröklésénél is, fennáll a Quetelet-féle törvény, mely szerint: azok a tulajdonságok, amelyeket több gén, tehát több öröklési tényező hoz létre, az utódokban a számtani binomiális együttható sorozatának megfelelően fognak öröklődni; tehát, ha valamely tulajdonságot 4 tényező hoz létre, akkor az esélyek 16 utódnál a következők: 4 tényező előfordulhat 1-szer, 3 tényező 4-szer, 2 tényező 6-szor, 1 tényező 4-szer, 0 tényező 1-szer. — Tehát a 100%-os tehetség átöröklésére annyi az esély, mint a tehetség átöröklésének a teljes hiányára*. Természetesen ez csak az egyik szülő örökítő-képességére vonatkozik, ha a másik szülő, ugyanazokkal a faji értékeket létesítő anyagokkal járul az utódhoz, a szülőknél jóval tehetségesebb lehet az utód, de előfordulhat (ennek az ellenkezője is, amikor a másik szülő más faji tulajdonságok öröklési tényezőit, esetleg a másikéval éppen ellenkezőket örökít át. Ilyenkor az utódban az ellenkező tulajdonságok, annak lelki egyensúlyát megzavar-

jak, ezért sem önmagával, sem környezetével nem tud soha harmóniába jutni: mert hol az egyik, hol a másik fajtól öröklött hajlamok lesznek úrrá felelte. Bármilyen körülmények között is élnek az emberek, saját fajiságuk által adott képességeiknek megfelelően reagálnak a külvilág eseményeire, és ez alól még az esztét használni alig tudó gyermekek sem kivételek. Az ember minden alkotására, művészetére, minden nagyobb cselekedetére saját fajtája öröklési anyagának bélyegét nyomja reá. Mindezekre azt mondjuk, hogy minden, enéber saját fajiságának megfelelően tud rezonálni, minden cselekedetében. Minden művész, minden tehetség csak a saját faji rezonanciájának megfelelően tudott csak alkotni.

A zsidóságnál igen nehéz faji rezonanciáról beszélni, mert azokon a fejlődési értékkülönbségeken kívül, amelyeket a Sutherland-féle táblázatból láttunk, az őt alkotó fajták különböző rezonanciája, azoknak kiegyensúlyozatlansága is fennáll. Ezek a tulajdonságok a Mendel-féle hasadás törvényével sem tudnak kiválogatódni, izolálódni, hiszen a zsidóság vallása elszigeteltségénél fogva endogamikus, belterjes életet cl és így állandó korcstípust alkot. Lelkileg nem fog kiegyensúlyozódni sohasem, de az egyes faji értékek felhalmozódására is igen kevés az eshetősége, mert, amint látjuk, heterogén fajta, amelyben ugyan dominál valamely, fajta, de azt a másik fajta tulajdonsága kiegyetlensúlyozatlan állapotban tartja. Ha a szemita az uralkodó benne, akkor a Föld nehezen kőül; a munka könnyebbik oldalát keresi. Ha az előázsiái vagy hethita, akkor az üzleti) szellem, üzleti készség, rábeszélő tehetség érvényesül Irénne. Ha a hjamita tulajdonság, az önzés, a fényűzés! vágy. Ha la negritó (négier) az alacsony .életösztonök hajhászása, alantas foglalkozások (leánykereskedelem, pornográfia) keresése. Ha a déli (mediterrán: mór stb.) feltűnési vágy, Szereplési viszketegség érvényesül benne, de mindegyikben nyugtalan, kiegyensúlyozatlan, kiutat kereső, örök bolygó zsidó, akiben egységes faji rezonancia kialakulni nem tud.

Igazi kiválóságot, a nagy zsenit a zsidóság nem is tudott adni. A zsidó zsenik újat alkotni nem tudtak,

legfeljebb csak a már meglévőkből kombinálni, esetleg azokat továbbfejleszteni.

Nézzük legelőször is a zsidó zenészeket: Mendelssohn, Meyerbeer, Offenbach, Nahler, Auber, Halévy; Bizet, Mascagni, Leoncavallo egyetlen egyik sem tudott a zenének különösebb irányt adni, vagy abban nagyot alkotni. Egy Lisztet, Beethovent, Wagnert nem találunk soraikban.

Úgyszintén festőik, Szobrászaik közül is hiányznak a Michclangelok, Rubensek, Leonardo da Vinci-k. Egyik legnevesebb festőjüknek Max Liebermannak két leghíresebb képe közül az egyikből Manne, a másiktól Rembrandt elemezhető ki. A zsidó valóban a művészetben Újat alkotni nem tud, csak azt fejleszti tovább, amit kap. Ez természetes, mert hiányzik belőle a tehetség (alapfeltétele: a faji rezonancia).

Ugyanezt találjuk az exact tudományánál is. A Warburg Ottók, Erlichek soraiban egy Pasteur-höz, Koch Róbert-hez, Danvin-hoz.t Haeckel hez stb. hasonlót nem találunk, anélkül, hogy az előzők érdemeit lekicsinyelném. Einstein relativitási elméletét is a már meglévő fizikai törvényekből vonatkoztatta le. anélkül, hogy újat tudott volna mondani. Marx Károly bölcselete sem más végső elemzésben, mint Fayerbach materialista ideológiájának Hegel dialektikájával való közös nevezőre hozatala. A zsidóságot a politikában két táborban találjuk: a gazdag kapitalista zsidó, a mindenkori kormány .támogatója, aki (azután ezt gazdaságilag igyekszik kihasználni. A másik része agitatorikus harc kivívására vállalkozik, s ha ez sikerül neki, igyekszik magának az első helyet biztosítani (példa erre az 1919-iki magyarországi kommunizmus, vagy a Szociáldemokrata párt vezetősége.) Mindkettőből hiányzik az elvi küzdelem, a politikai koncepciónak, jellemerőségnek, altruizmusnak érzéke, amelyek mind csak a faji rezonanciának! lehetnek eredményei. Igen jól mondja a zsidó Herzl Tivadar »A zsidó állam« című munkájában: »Ha süllyedünk, forradalmi proletariátussá leszünk, a forradalmi párt altisztjeivé. Ha emelkedünk, velünk emelkedik a pénz borzasztó hatalma.«

ZSIDÓSÁG A SZELLEMI PÁLYÁKON

A tehetség elbírálásánál azonban figyelembe kell vennünk azt is, hogy a zsidóság igen nagy százaléka szellemi pályán működik; továbbá, szociális jólétét más népekéhez viszonyítva. E közt utóbbi feltétel lényegesen hozzájárul ahhoz, hogy a tehetségek kifejlődhessenek és érvényesülhessenek. Lássuk ezeket számokban.

A magyarországi zsidóság és a magyarság társadalmi tagozódásának viszonya a következőképpen oszlik meg: proletáriátus a zsidók 25%-a, a magyarok 40%-a; középosztály a zsidók 28%-a, a magyarok 7%-a. Továbbá idézek Galánffy Jánosnak a zsidókérdéssel foglalkozó statisztikájából: Budapesten 120 ember vallott be 1.000.000. pengőn felüli jövedelmet. A 120-hól 100 zsidó. Százezer pengőn felüli jövedelme van Budapesten 121 embernek, ebből 102 zsidó. Magyarország orvosainak 46%-ja, ügyvédeknek 50%-a és a budapesti újságírók 70%-a zsidó. Ha tekintetbe vesszük ezeket az arányokat és azt, hogy Nyugat-Európában a zsidóságnak 85%-a szellemi pályán működik, sokkal több zsidó tehetségnek kellene lennie, hiszen menjünk el csak egy Andácssy-úti zeneiskolába, óvodába, látni fogjuk, milyen nevelést kapnak ott a zsidók gyermekkoruktól fogva. Ellenben végezzünk csak összehasonlítást a sötét ghettók buta lakói és a bámulatos östeheteggel bíró magyar paraszt között; mert, ahogy Haller István írja: tjahbl a zsidó tömpgeislein lakik, és egyedül, ott koldus és kultúrátlan. Boldogulni csak ott tud, ahol elvegyülhet másfajú dolgozó nép között és annak gazdasági termelő munkájából gyűjtheti össze a maga szociális jólétének eszközeit.«

Hogy a zsidóság tehetségéről helyes képet nyerjünk, közlöm Malán Mihálynak a gyengetehetségű gyermeke»-ket foglalkoztató budapesti kiségitő iskolában nyert vizsgálatainak a zsidó gyermekekre vonatkozó adatait: itt azt találta, hogy a gyengetehetségű gyermekek $\frac{1}{3}$ zsidó és ha tekintetbe vesszük azt, hogy 1929-ban (a vizsgálat idején) Budapest 930.247 lakosából 215.512, vagy is 23.2%-a zsidó, akkor azt találjuk, hogy a kiségitő iskola szellemileg fogyatékos gyermekeinek sorában a zsidó gyermekek a lakosság összlétszámában való arányuknak közel másfélszeresét teszik.

Meg kell emlékezni arról is, hogy a zsidó gyermekek az iskolában igen gyakran tehetségesebbeknek mutatkoznak keresztény társaiknál. Ennek az az oka, hogy a zsidók korábban érnek a bennük lévő negritó és hamita vér miatt. Így ez a szellemi koraérés következménye, ami azonban csak addig tart, amíg a nem-zsidó társaik is behozzák a fejlődésnek ezt az időbeli különbségét. Ellenben a biológiából jól ismert törvény, hogy mennél tökéletesebb és nemesebb valamely faj, annál hosszabb és lassúbb a fejlődési időszaka.

ZSIDÓSÁG A KERESKEDELEMBEN

A zsidóság kereskedelmének kifejlődését Palesztina sajátságos ókori helyzetével és nem az oda bevándorló beduin-szemita népek különleges kereskedelmi rátermettségével és tehetségével kell magyaráznunk. Ugyanúgy a zsidóság kereskedelmi útjának fejlődését is csupán Palesztina sajátságos ókori helyzetének figyelembevételével ítélni lehet meg.

A Palesztinába bevándorló zsidók még mint tisztafajú szemiták — amint az előzőekben is említettem! — ott virágzó kereskedelmet tűző őslakosságra találtak. Ezeket a nagyobbára hethita és északi fajú népeket kánaániták néven foglalják össze. Ezekről tanulja el a zsidóság, — miután leigazza őket s a kereskedelmet. Az ókori kereskedelemnek ugyanis Palesztina igen jelentős helye volt. Itt mentek át az Egyiptomból Szíriába — Kis-ázsia felé és Mezopotámiáig, a Phönjciából Arábiába, továbbá az Arábiából Etiópiába vezető legfontosabb kereskedelmi utak. Ezek az utak bonyolították le Arábia gyapjú-, tömjén-, fűszer-, arany és drágakő Etiópia észak- és elefántcsont- stb. árukereskedelmét.

Palesztinának ez a jelentős kereskedelme az ittlakó törzseknek alkalmul szolgálhatott a meggazdagodásra, hiszen a kereskedelemről származó nyereség, az országon áthaladó karavánok vámjai őket illették. De nem szabad megfeledkeznünk arról sem, hogy ebben az időben az a rabló kereskedelem sem volt ritka, amelyik egyes karavánokat megtámadott és megfosztott áruitól, hogy azt azután továbbadhassa. Ez a jövedelem tette lehetővé Dávid királynak, hogy haderejét gyarapíthassa és a legfontosabb kereskedelmi utak urává váljék. Palesztinának ez a kedvező helyzete volt az ami miatt

szomszédai ezt a földet hatalmokba igyekeztek keríteni és így vált Palesztina az egyiptomiak, szíriaiak, asszírok összeütközéseinek állandó színterévé. A zsidók, akiket leigázóik adófizetőkké tettek, természetesen igyekeztek újra kivívni függetlenségüket és fellázdáltak hódítóik ellen. Az asszírok azért úgy igyekeztek állandósítani hódításaikat Palesztinában, hogy a zsidóságot megfosztották vezetőitől és az előkelőket, valamint a harcias és értelmes elemet a fővárostól messzire eső vidékre deportálták. Így a visszamaradt parasztok, kisiparosok vezetők nélkül maradtak és újabb felkelésre képtelenné váltak. Ugyanígy járt el Babilon is. Ezek sem vitték el az egész népet, hanem csak a királyi Udvar, fegyvereseket, előkelőket, vagyonos polgárokat. Jeruzsálem lerombolásakor pedig az ott talált városi nép maradványát is magával vitte fogságba, Babilonba.

A zsidóság különleges fejlődése tulajdonképpen itt kezdődik. A zsidóság társadalmi alakulása ezideig alig különbözött más népekétől. Itt is megvolt a földműves, kevés iparos és a városlakó kereskedő, a papi, hivatalnoki rend és arisztokrácia. A fogság alatt és után azonban már megváltozik a helyzet: a vidéken elszórtan, főváros és vezetőség nélkül maradt parasztság elveszti önállóságát. Felszívódik és elvész a zsidóság számára. A fogság alatt kifejlődik a zsidóság együvértartozásának, nacionalizmusának eddig még soha el nem ért foka. A közös elnyomatás, közös sors, közös szabadulásnakreménye csak növelte nemzeti öntudatukat. A zsidóságnak ebből tíz eleméből, az előzőkből következően hiányzott a földművelő osztály, így a zsidóság kizárólag városi elemből álló nemzet lett. Minthogy a zsidóság elvesztette önállóságát, Sem a fegyveres, sem a közigazgatási pályát nem választhatta. Fejlett ipára nem volt. Mint városi elem, földműveléshez nem értett. Egyedül a kereskedelem maradt még számára, amellyel már Palesztinában is foglalkozott. Így vált a zsidóság kereskedő nemzeté.

Tehát, amint láthatjuk, nem egyéni kiválósága, rátermettsége. hanem geográfiai- és az ebből következő gazdasági helyzete és ennek történeti fejlődése tette azzá.

A Babilont legyőző perzsa király, Cyrus 538-ban, a fogságban lévő zsidóknak megengedte a visszatérést.

A babiloni fogság óta azonban a közben kifejlődött tengeri kereskedelem tait Palesztina elvesztette kereskedelmi jelentőségét. A föníciaiak, görögök által létesített tengeri kereskedelem annak új, a folyók és tengerparti városok felé irányuló útját szabta meg. Ezáltal Palesztina földrajzi fekvésének minden előnyét elvesztette. S azt sohasem tudta többé visszaszerezni: A zsidóság, amely, mint említettem, — már kereskedő néppé alakult át, hogy kereskedelmét fenntarthassa, kénytelen volt. oda menni, ahol a legnagyobb volt a kereskedelmi forgalom, legnagyobb a gazdagság, ahol maga a nép nem foglalkozott kereskedelemmel, hanem azt idegenek üzték, ahol az arisztokrácia törekvése a latifundiumok szerzése, a nép foglalkozása pedig a földművelés, állattenyésztés, halászat. így telepedett meg a zsidóság először Alexandriában, majd Kómában, és ezzel a gazdasági kényszerűséggel kezdődött el az egész világot behálózó zsidó diaspora és kereskedelem.

A ZSIDÓK KIVÁLASZTOTSÁGA

A babiloni fogság azonban a zsidóságot nemcsak nemzeti öntudatában forrasztotta össze, hanem kialakította jellegzetes faji vallását is. A fogságból kiszabaduló zsidóságot — amint arról volt már szó — Ezra theokratikus alapon szervezte újra. Ennek a vallásnak az alapja a kiválasztottság tudata. Addig, amíg a zsidóságot körülvéve népeknek nemzeti isteneik vannak, a zsidó Jehova, az egész emberiség istene, akinek a zsidóság az ő kiválasztott népe, amely hivatva van arra, hogy majdan az összes népeket vezesse. A kiválasztottságnak ez a tudata, és hirdetése viszont azt eredményezte, hogy igen sokan kíváncsoktunk abban! az időben ennek a kiválasztottságnak részeseivé lenni. Az egyistenhit, az általános, mindenki istene, sokakat vonzott a zsidóság körébe. Ezáltal a zsidóság újabb fájtáéi emukét szívott magába és vált még kevertebbé. A kereskedelemmel járó anyagi jólét pedig előmozdította szaporodásukat. Szaporodásukhoz hozzájárulnak még a felszívódtak is. Mennél jobban szóródott széjjel a zsidóság, annál inkább vesztette el eredeti nyelvét, annál inkább különüli el nyelvileg társaitól. Ami mégis összefogta, egységük tudatában, fenntartotta őket: az az ő

jellegzetes vallásuk volt. Ez készítette őket arra, hogy elzarándokoljanak Jeruzsálembé, oda fizessék a templomi adót, és sajátos zsidó rítussal elkülönítsék magukat a többi népektől. Mindezekre a zsidóknak szükségük is volt.

Az a körülmény, hogy idegen népek között úzték pénz- és uzsoraügyleteiket és mint nemzetközi szervezet a gazdagodásra összefogott, össze tartott, míg a városok proletáriátusa és dolgozó földmunkása szegényedett, nyomorgott, mindez a befogadó népek gyűlöletét váltotta ki, amely zsidóüldözésben nyilvánult meg. Az üldöztetés ellen pedig a legjobb fegyver az összefogás, és a pénz hatalma. A zsidók iránt érzett ellenszenv és üldözés igen régi. Már a rómaiaknál kezdődik. Ez az évezredes üldöztetés még jobban erősítette összefogásukat, még jobban kifejlesztette egymásrautaltságuk tudatát. A kereskedelemmel való állandó foglalkozás növelte vagyonukat. A pénznek pedig igen nagy a hatalma. Pénzüik segítségével bejutottak mindenüvé és azt fajtájuk kölcsönös megsegítésére igyekeztek kihasználni. Ehhez nem kellett különleges tehetség. A gazdasági körülmények vezették reá őket. Idegen népek tengerében kellett megélhetésüket keresniük. Ezt csak ezen az egy úton érhatték el: pénzügyi hatalmukkal, egymás és az egész világon szétszóródott fajtájuk kölcsönös segítségével. Ahol pedig egyszer sikerült lábukat megvetniük, ott igyekeztek minden leletöt kizsákmányolni. Az évezredes üldöztetés gyűlöletessel tette előttük mindazt, mi nem tartozott az ő közösségükbe. Egyetlen cél lebegett előttük: a vagyonszerzés, az üzlet. Ez alakította ki bennük pénzért megvásárolható lelkiületüket és a megvesztegetéssel boldogulás tudatát. Kereskedelmük terjedésével pénzügyi hatalmuk is folyton növekedett. A technika fejlődésével pedig a modern kereskedelem világokat bejáró hálózatát tudták kiépíteni, könnyebben, inint azt akármelyik nap megtehetné volna, hiszen az egész világon való szétszóródottságukban is megtartották együvé tartozásuk érzetét, fajuk közösségét. A zsidóság pénzügyi és kereskedelmi hatalma tehát nem tehetségük, hanem sajátos gazdasági fejlődésüknek következménye.

Így például egy Rotschild sem telepedett meg egy helyen, Amsel Frankfurtban maradt, Salamon Bécsbe ment, Nathan Mayer Londonba, Charles Nápolyba, James Parisba, természetesen továbbra is fenntartva rokonsági, üzleti és faji kapcsolatait.

A zsidóság az egész világon szétraajzásával a XI. században már megjelenik Magyarországon is, mint kereskedő nép. Ezek nyugat meglehetősen zsidóellenes hangulatától húzódnak kelet felé. Pénzkölcsönzés által beférkőznek főuraink bizalmába és ezeken keresztül összekötő szálaik egész a királyi udvarig vezetnek, ahol nem egyszer mint adóbérlőket, a királyi kincstár kezelőit találjuk őket. Főurainkat, sőt a királyi udvart is igen sokszor kölcsönökkel segítik. Ennek az ára azután, további jogaik kivívása, uzsora-ügyleteik elnézése. A feudális főúri és papbirtokokon egymásután jelennek meg a zsidó telepések, ahol ők a vámszedők, ők bérlik a korcsma jogot, ők veszik, adják a terményt, marhát, gabonát; ők adnak a birtokra kölcsönöket és később oki bérlik az egész birtokot, hogy Becsben vagy más külföldi városban élő főuraink minden fáradtság nélkül kaphassák meg pénzüket a gondtalan, fényűző élethez, mitsemtörődve azzal, hogy a mindenben üzleti hasznot, profitot kereső zsidóság, hogyan uzsorázza ki a magyar föld népét.

A zsidóság tömegesebb bevándorlása Galíciából József császár uralkodása alatt kezdődött. Ő nyitotta meg útját a zsidók galíciai beáramlásának. Az általa adott kiváltságok adták meg a zsidóságnak az alapot a meglelepdesre es egyenjogúságuk kiharcolására.

Magyarország gazdasági helyzete különösen kedvezett a zsidóság kereskedelmi kifejlődésének. A magyar tömegeket, elnyomó feudalizmus, a Magyarországot gyarmati elnyomásban tartó habsburgi Ausztria megakadályozta a magyar kereskedelem kifejlődését. Különösen az abszolutizmus ideje alatt volt könnyű a Zsidóságnak az elesett, gazdaságilag tönkretett magyarság felett kereskednie szálaít kiterjeszteni. Az emancipációs törvény kivívása után senki sem akadályozta meg őket abban, hogy érdekszálaikkal be ne szőjjék az országot. Mind jogaik kivívásában, mind ebben nagy segítséget találtak a szabadkőműves páholyokban is, amelyek az

emben jogok szabadságát hirdetvén, a zsidók útját is egyengették. Ezért igyekezett a zsidóság részvételével és anyagilag is támogatni a szabadkőművességet. A feudális rendszer minden nekik kínálkozó előnyét kihasználta. Igyekeztek házassági kapcsolatokat szerezni főúri, grófi családokkal, hogy [így a társadalom vezető rétegei közé jussanak. Pénzük révén ezt könnyen teheték, hiszen tönkre ment főuraink így biztosították, fényűző dologtalan életüket. Bejutottak a parlamentbe. Pénzük segítségével kezükbe kerítették a sajtót és a szellemi élet irányítását. Ezáltal bejutottak a társadalom minden osztályába. Ferenc József és IV. Károly 31 zsidó családot főnemesi, 290-nek ad nemességet. Befolyásukkal együtt növekszik internacionális jellegű pénzügyi hatalmuk. Az egész világot behálózó fajtájuk összeköttetésű révén megteremtik a hiteléleten alapuló bank- és gyár-vállalataikat. Ezen a révén tudják kihasználni a világháború konjunktúráját ami pénzügyi hatalmukat még jelentősebben megnöveli. Karteleik révén lehetetlenné tesz, megakadályozzák a magyarfajú kereskedő-réteg kifejlődését.

Λ zsidóság magyarországi kereskedelmi sikereit megingt csak annak speciális gazdasági helyzete miatt tudta elérni. Azokban az országokban, ahol beáramlása előtt fejlődött ki az ipar és kereskedelem, gazdasági hatalmát nem tudta kiterjeszteni: keresztül jött Görögországon, a nagy Orosz-birodalmon, anélkül, hogy ott jelentős kereskedelemre tudott volna szert tenni, hiszen a görög, a régi kereskedő nép, az orosz kereskedelem gazdasági lehetőségeit pedig részint turáni (baskír, tatár), részint örmény kereskedők használták már ki. Azokban a nyugati országokban, sem tudta teljes kereskedelmi elsőbbségét biztosítani, ahol fejlett kereskedelmi és iparral foglalkozó népeket talált. Népi, illetve faji szétszórtsága, hálózati hihetetlen gazdasági előnyökhöz juttatta azokban az országokban, ahol a kereskedelem nem volt kifejlődve, amire már az előzőekben több ízben reámutattam.

Tévedés volna azonban azt hinni, hogy a magyarság kereskedelme nem tudott volna kifejlődni a zsidóság nélkül. Hogy ez a fejlődés feudális gazdasági, berendezésünk, illetve megkötöttségünk miatt lassabb lett volna, az kétségtelen, de jelentőségében sokkal nagyobb

lett volna, a nemzeti, faji tőke megteremtése szempontjából. Milyen sokat jelentett volna pl. ez a nemzeti tőke a megszállott területi magyarság; küzdelmeiben, akiket legelsőknek hagyott cserben a zsidó tőke.

A turáni faj, ahová a magyarság is tartozik, igen régi kereskedelmi képességekkel rendelkezik. A turáni népek voltak Középázsia legelső kereskedői, Szamarkandot, Bucharát és Cliivát, Középázsia keleti és déli kereskedelmének főközpontjait turáni népek tartották kezükben, Ugyanúgy a Dzsungáriában lévő Bulungur, Brunga és Fekete Irtisz folyók mentén egész Mongólián keresztül Kínáig menő kereskedelmet és ez csak lassanként ment át a mongolok kezébe. A turáni népek legszélsőbb kereskedelmi állomása volt egyrészt, a baskir, másrészt a Moszkváig terjedő uráli és krími tatár.

Amint azt Ibn-Rostch arab, továbbá Gurdezi perzsa író leírják, a magyarok már vándorlásaik korában élénk kereskedelmi összeköttetésben voltak Bizánccal és a keleti népekkel. A honfoglalás kori magyarság pedig fejlett iparral és kereskedelemmel rendelkezett. Pest, Buda, Esztergom. Pozsony, Sopron, Pécs, Székesfehérvár; Szagod kereskedelme már az Árpádok alatt virágzó volt. Itt Európa majdnem minden kereskedő népe megfordult. Gabonakereskedőink nyugatra Regenshurgig, délre Drinápolyig, szállították áruikat. Az 1600-as évek elejéről a gabonakereskedők névsorából láthatjuk, hogy azok mind törzsükös magyar emberek voltak. A magyar bórkereskedők, tímárok, egész Európában híresek voltak. Mindez azt mutatja, hogy a magyarság igen alkalmas lett volna a kereskedelemre. Ezt a fejlődő kereskedelmét semmissíti meg a zsidóság hiteléletének internacionális megteremtésével, a már meglévő vállalatok részvénytöbbségeinek a megszerzésével cs a kartelek vezetésével ki-sajátításával és irányításával.

Nekünk erre n zsidó tehetségre szükségünk nem volt. Az ő sajátságos fejlődéséből fakadó, morált kevésbé ismerő üzleti szelleme, agresszivitása, idegen volt a magyarság előtt. De idegen volt minden szellemi irodalmi terméke is, ami a magyar létektől igen távol állott. Éppen ezért nem is volt kívánatos amink átvétele. A zsidó »tehetségre« nekünk magyaroknak semmi szükségünk nincs. Faji, nemzeti alapon álló kereskedelmünket ne-

künk kell megteremtenünk, mert nemzeti tőkére szükségünk van és erre a bennünk lévő képességek alkalmassá is tesznek, csak biztosítani kell fajtánk fejlődési és érvényesülési lehetőségét. A zsidóság enervált, érzéki-kereső, beteges hajlamú, tőlünk lélekben idegen szellemi termékeire sincs szükségünk, De igenis, szükségünk van a magyar nép ősi, turáni-örökítésű, bámulatos őstehetségéből fakadó irodalomra és szellemi termékeire, amely a magyar faj igazi művelődését viszi előre.